

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras så att en utlänning som fått ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd ska ha rätt till arbetsmarknadsstöd oberoende av grunden för beviljandet av uppehållstillståndet, om personen i övrigt uppfyller villkoren för erhållande av arbetsmarknadsstöd.

Enligt förslaget fogas det till lagen om offentlig arbetskraftsservice ett nytt moment med bestämmelser om den målgrupp som ordnas möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete (sysselsättningskyldighet).

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Nuläge

Bestämmelser om utlänningars rätt till arbetslöshetsförmån finns i 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). En person som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, om han eller hon har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse. När det gäller andra personer som inte är finska medborgare krävs för att de ska ha rätt till arbetslöshetsdagpenning att de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av något annat uppehållstillstånd än ett tillfälligt uppehållstillstånd (B). För att personen ska ha rätt till arbetsmarknadsstöd krävs att personen har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett permanent uppehållstillstånd (P), ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare (P-EG) eller ett kontinuerligt uppehållstillstånd (A) som beviljats på grund av familjeband.

De som fått ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) och som är registrerade som arbetssökande har rätt till arbetslöshetsdagpenning, om de i övrigt uppfyller villkoren för erhållande av förmånen. Grunden för beviljandet av ett tidsbegränsat kon-

tinuerligt uppehållstillstånd (A) saknar betydelse för uppkomsten av rätt till arbetslöshetsdagpenning. Ett kontinuerligt uppehållstillstånd har kunnat beviljas till exempel på grund av familjeband, finsk härkomst, internationellt skydd, näringsidkande eller arbete. Begränsningar som gäller yrkesområde i ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) som beviljats på grund av arbete utgör inget hinder för erhållande av arbetslöshetsdagpenning.

Rätten till arbetsmarknadsstöd är mer begränsad. Enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa krävs för rätt till arbetsmarknadsstöd att personen har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd av kontinuerlig karaktär som beviljats på grund av familjeband. Enligt lagen föreligger inte rätt till arbetsmarknadsstöd om ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) har beviljats på någon annan grund än familjeband.

2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa trädde i kraft den 10 maj 2010. Före det fanns bestämmelser om utlänningars rätt till arbetsmarknadsstöd i 8 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. När det gäller rätt till arbetsmarknadsstöd för dem som fått ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) motsvarar 2 kap. 1 a § i la-

gen om utkomstskydd för arbetslösa den upphävda 8 kap. 1 §. Bestämmelsen har således haft samma innehåll sedan maj 2004, då 8 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades så att rätten till arbetsmarknadsstöd förutsatte ett A-tillstånd som beviljats på grund av familjeband. Före den 1 maj 2004 krävdes för rätt till arbetsmarknadsstöd att personen på basis av ett uppehållstillstånd eller arbetstillstånd hade obegränsad rätt att utföra arbete i Finland. Grunden för beviljandet av tillståndet saknade betydelse.

Enligt 25 § i den gamla utlänningslagen (378/1991) krävdes inte arbetstillstånd av en utlänning som hade fått permanent uppehållstillstånd. Arbetstillstånd krävdes inte heller av utlänningar som fått ett tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av finsk härkomst, familjeband eller behov av skydd eller av utlänningar som var flyktingar. Genom förordning föreskrevs särskilt om de yrken, befattningar och uppgifter för vilka arbetstillstånd inte krävdes av utlänningar. Om utlänningen inte var befriad från skyldigheten att ha arbetstillstånd, beviljades enligt lagen arbetstillståndet för en bestämd bransch. Det var också möjligt att förena tillståndet med begränsningar som gäller arbetsgivaren, regional giltighet för tillståndet eller arbetets natur. Arbetstillstånd kunde också beviljas utan ovan nämnda begränsningar, om det fanns någon särskild orsak till detta med hänsyn till arbetsmyndighetens åsikt.

I den nya utlänningslagen (301/2004) slopades systemet med två olika tillstånd (uppehålls- och arbetstillstånd) och övergicks till enbart ett system för uppehållstillstånd. I samband med detta föreskrevs i 79 § i utlänningslagen om obegränsad rätt att arbeta med stöd av ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd på grundval av annat än arbete eller yrkesutövning. Uppehållstillstånd för arbetstagare berättigar till att arbeta inom en bransch eller flera. Av särskilda skäl kan uppehållstillstånd för arbetstagare begränsas till arbete i anställning hos en viss arbetsgivare (77 § i utlänningslagen).

I regeringens proposition med förslag till lag om ändring av utlänningslagen och lag om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret (RP 269/2009 rd), som är under be-

handling i riksdagen, föreslås att utlänningslagen ändras i fråga om systemet med uppehållstillstånd för arbetstagare. Enligt propositionen ska uppehållstillstånd för arbetstagare även framöver, i enlighet med nuläget, beviljas för en specifik bransch eller av särskilda skäl för arbete hos en specifik arbetsgivare. Avsikten är att uppehållstillstånd som beviljas på annan grund än arbete ska innefatta rätt att arbeta.

Den ändring som år 2004 gjordes i lagen om utkomstskydd för arbetslösa syftade till att få lagen att till sin formulering motsvara ändringen i utlänningslagen (301/2004). Av regeringens proposition (RP 44/2004 rd), som gäller den år 2004 gjorda ändringen i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, framgår inte varför rätten till arbetsmarknadsstöd begränsades så att den i fråga om tidsbegränsade kontinuerliga uppehållstillstånd (A) endast gällde tillstånd som beviljats på grund av familjeband. Enligt motiveringen till regeringspropositionen hade propositionen inga ekonomiska konsekvenser och inte heller andra konsekvenser.

Eftersom det är uppenbart att den lagändring som gjordes år 2004 inte var avsedd att ändra det tidigare sakläget, utfärdades då inte heller anvisningar med anledning av ändringen till arbets- och näringsbyråerna (dåvarande arbetskraftsbyråerna). Uppenbarligen på grund av detta har arbets- och näringsbyråerna tillämpat lagen på ett sätt som motsvarar den tidigare bestämmelsen även efter den ändring som gjordes år 2004. Alla som fått ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) och som registrerat sig som arbetslösa arbetssökande och som med stöd av utlänningslagen har obegränsad rätt att förvärvsarbeta har oberoende av grunden för beviljandet av uppehållstillståndet getts ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om att hinder inte föreligger, vilket har möjliggjort utbetalning av arbetsmarknadsstöd. Det faktum att bestämmelsen tillämpas felaktigt kom fram när arbets- och näringsbyråerna fäste uppmärksamhet vid att det i en anvisning som uppdaterades vid arbets- och näringsministeriet i maj 2010 beskrevs olika uppehållstillståndstypers betydelse med tanke på erhållande av arbetslöshetsförmån.

Efter att den felaktiga tillämpningen hade upptäckts, har arbets- och näringsbyråerna gett arbetskraftspolitiska utlåtanden på det sätt som lagen förutsätter. I praktiken innebär detta att de arbetslösa arbetssökande som fått ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) på någon annan grund än familjeband inte längre får arbetsmarknadsstöd, om inte bestämmelsen ändras. Bland annat föreligger inte rätt till arbetsmarknadsstöd för dem som beviljats ett kontinuerligt uppehållstillstånd (A) på basis av internationellt skydd (113 § i utlänningslagen) eller av en individuell mänsklig orsak (52 § i utlänningslagen), de offer för människohandel som befinner sig i en särskilt utsatt ställning (52 a § 2 mom. i utlänningslagen) samt återflyttare (47–48 § i utlänningslagen).

Enligt utlänningslagen beviljas kontinuerligt uppehållstillstånd (A) en utlänning som får asyl eller beviljas uppehållstillstånd i egenskap av kvotflykting eller på grund av alternativt skydd eller humanitärt skydd. Återflyttarna kan delas in i tre olika grupper: före detta finska medborgare, avkomlingar till infödda finska medborgare och återflyttare från forna Sovjetunionens territorium. Ett kontinuerligt uppehållstillstånd beviljas av individuella mänskliga orsaker, om det med hänsyn till utlänningens hälsotillstånd, de band som knutits till Finland eller av någon annan individuell, mänsklig orsak är uppenbart oskäligt att vägra uppehållstillstånd, särskilt med beaktande av de förhållanden i vilka han eller hon skulle hamna i sitt hemland eller hans eller hennes sårbara ställning. Ett offer för människohandel kan beviljas uppehållstillstånd kontinuerligt om han eller hon befinner sig i en särskilt utsatt ställning.

För att ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) ska kunna beviljas dem som får internationellt skydd, återflyttare, offer för människohandel eller på grund av en individuell mänsklig orsak förutsätts inte att utlänningens försörjning är tryggad, om personen i övrigt uppfyller villkoren för beviljande av uppehållstillstånd.

Enligt 47 § i utlänningslagen beviljas kontinuerligt uppehållstillstånd (A) även för arbete (uppehållstillstånd för arbetstagare) eller näringsidkande (uppehållstillstånd för näringsidkare) av fortgående karaktär samt för

genomförande av ett sådant forskningsprojekt som avses i rådets direktiv 2005/71/EG (forskardirektivet) om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte.

För att ett kontinuerligt uppehållstillstånd ska kunna beviljas på basis av arbete, näringsidkande eller forskardirektivet såväl som i vissa situationer där tillståndet beviljas på grund av familjeband förutsätts att utlänningens försörjning är tryggad. Enligt utlänningslagen anses utlänningens försörjning vara tryggad vid beviljande av första uppehållstillstånd om hans eller hennes vistelse i landet bekostas med inkomster från förvärvsarbete, verksamhet som företagare, pensioner, tillgångar eller andra källor som anses sedvanliga, så att han eller hon inte kan antas bli beroende av utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997) eller av någon annan därmed jämförbar ekonomisk förmån som tryggar hans eller hennes försörjning. Beviljande av fortsatt tillstånd förhindras inte av att utlänningen tillfälligt tyr sig till utkomststöd eller någon annan därmed jämförbar förmån för att trygga sin försörjning.

2 Föreslagna ändringar

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I propositionen föreslås det att 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras så att det i paragrafens 1 mom. på motsvarande sätt som för närvarande föreskrivs om att de som inte är finska medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner, om de har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse. Enligt det föreslagna 2 mom. har andra personer som inte är finska medborgare rätt till arbetslöshetsförmån, om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd som inte är tillfälligt. Rätten till arbetsmarknadsstöd ska inte vara beroende av grunden för beviljandet av det tidsbegränsade kontinuerliga uppehållstillståndet (A). Den föreslagna ändringen motsvarar i synnerhet i fråga om dem som får internationellt skydd och återflyttare nuvarande tillämpningspraxis samt den bestämmelsen i

lagen om utkomstskydd för arbetslösa som var i kraft före den 1 maj 2004. I fråga om arbetslöshetsdagpenning motsvarar den föreslagna bestämmelsen nuvarande 2 kap. 1 a § 3 mom.

I och med den föreslagna ändringen har även de som registrerat sig som arbetslösa arbetsökande och som har ett A-uppehållstillstånd för arbetstagare rätt till arbetsmarknadsstöd, om det till uppehållstillståndet inte hänför sig några begränsningar som gäller arbetsgivaren. Rätt till arbetsmarknadsstöd har också de som fått ett A-uppehållstillstånd för näringsidkare, om tillståndet har beviljats på grundval av annat än yrkesutövning och som således har obegränsad rätt att förvärvsarbeta med stöd av 79 § i utlänningslagen. Enligt definitionen om näringsidkare i 3 § 9 punkten i utlänningslagen avses med yrkesutövare personer som idkar näring eller utövar yrke under eget namn. Som näringsidkare betraktas också de som med tanke på företagsansvaret kan jämföras med sådana personer. Även de forskare som avses i forskardirektivet som beviljats kontinuerligt uppehållstillstånd är enligt det föreslagna 2 mom. berättigade till arbetsmarknadsstöd.

Eftersom dessa personers inresa till Finland i första hand baserar sig på arbete eller näringsidkande, kan det beräknas att endast en liten del av dem som fått tillstånd kommer att ansöka om arbetslöshetsförmån. Enligt utlänningslagen kan beviljandet av fortsatt tillstånd för dessa personer förhindras på det sätt som avses i lagen om de tyr sig till arbetsmarknadsstöd annat än tillfälligt. Därför är det sannolikt att om dessa personer eventuellt tyr sig till arbetsmarknadsstöd så är det fråga om kortvariga perioder. Ur perspektivet att arbetssökande ska behandlas lika kan rätten till arbetsmarknadsstöd dock anses vara motiverad. Enligt det föreslagna 2 mom. kan utlänningar få arbetslöshetsförmån på samma villkor, oberoende av om de före arbetslöshetens början hunnit uppfylla arbetsvillkoret som krävs för att få arbetslöshetsdagpenning. I synnerhet med tanke på dem som fått ett uppehållstillstånd för arbetstagare medför rätten till arbetsmarknadsstöd att arbetstagaren är mindre beroende av en viss arbetsgivare och förbättrar arbetstagarens möjligheter

att agera i situationer där arbetsgivaren inte följer anställningsvillkoren.

Lagen om offentlig arbetskraftsservice

I propositionen föreslås att det till 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) fogas ett nytt 1 mom. Momentet i fråga upphävdes genom lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice (312/2010), som trädde i kraft den 10 maj 2010, eftersom det fanns ett fel i ingressen i regeringens proposition (274/2009 rd).

I 1 mom. som ska fogas till lagen föreskrivs om den målgrupp som ordnandet av möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete (sysselsättningsskyldighet) gäller. I paragrafens 2 och 3 mom. hänvisas till en sådan arbetslös som avses i 1 mom. Dessa moment kan inte tillämpas utan 1 mom. och därför föreslås att 1 mom. fogas till lagen med samma innehåll som momentet hade i lagen om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice (1198/2009). Upphävandet av 1 mom. har inte medfört förlust av rätt för arbetslösa, eftersom arbets- och näringsministeriet gav närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsbyråerna sådana anvisningar att de skulle tillämpa 7 kap. 7 § på samma sätt som om det upphävda 1 mom. fortfarande vore i kraft.

3 Propositionens konsekvenser

Avsikten med propositionen är att återställa rätten till arbetsmarknadsstöd för de arbetsökande som fått A-uppehållstillstånd och för vilkas del rätten upphörde till följd av en ändring som gjordes 2004.

Eftersom tillämpningspraxis trots den ändring som gjordes i lagen år 2004 har varit densamma som före ändringen och eftersom arbetsmarknadsstöd i praktiken har betalats till alla arbetslösa arbetssökande som fått ett A-uppehållstillstånd, har de nu föreslagna ändringarna de facto inga konsekvenser som ökar statens utgifter. Social- och hälsovårdsministeriet har beräknat att bestämmelsen omvandlad till kalkylerad kostnadseffekt är cirka 40 – 50 miljoner euro av de årliga

utgifterna för arbetsmarknadsstöd. Kalkylen baserar sig på en sådan uppskattning att cirka hälften av de arbetssökande som fått ett A-uppehållstillstånd (10 000 personer) är sådana att A-uppehållstillståndet beviljats dem på grundval av annat än familjeband och att arbetsmarknadsstöd skulle betalas till dem som integrationsstöd för den genomsnittliga tiden.

Om lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ändras på det föreslagna sättet, har det faktiska konsekvenser för statens och kommunernas utgifter samt för enskilda invandrades ekonomiska ställning. Arbetsmarknadsstödsutgifterna skulle vara mindre än beräknat, men kommunernas utgifter för utkomststöd skulle öka, när fler personer än nu skulle ansöka om utkomststöd. Utkomststödsutgifterna skulle också öka om inte varaktigheten av de ersättningar som staten betalar till kommunerna inte förlängs. Den ekonomiska ställningen för enskilda invandrare skulle försvagas om det i samband med integrationsstöd som betalas i form av utkomststöd inte betalas ersättning för uppehälle under tiden för integrationsfrämjande service.

För erhållande av permanent uppehållstillstånd, som även skulle möjliggöra utbetalning av arbetsmarknadsstöd, krävs oavbruten vistelse i Finland under minst 4 års tid med kontinuerligt uppehållstillstånd. Enligt statsrådets beslut om ersättning för kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande (512/1999) ersätter staten till fullt belopp kommunen för de tre första åren av utbetalt integrationsstöd och utkomststöd till sådana flyktingar som avses i lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999, integrationslagen). Om ett tidsbegränsat kontinuerligt uppehållstillstånd (A) har beviljats till en sådan person som flyttat till Finland från forna Sovjetunionens territorium och som har varit finsk medborgare eller om åtminstone den ena av personens föräldrar eller en av hans eller hennes far- eller morföräldrar är eller har varit infödd finsk medborgare, ersätter staten till fullt belopp kommunen för utbetalt integrationsstöd och utkomststöd för ett halvt år. Om en kommun ordnar utkomsten för en person av den anledningen att perso-

nen på grund av sin ställning vid immigrationen inte kan få pension eller någon annan socialskyddsformån, kan kommunens kostnader för detta ersättas för högst fem år. I regeringens proposition med förslag till lag om främjande av integration och ändring av vissa lagar som har samband med den (RP 185/2010 rd), som är under behandling i riksdagen, föreslås att det på lagnivå ska föreskrivas om ovan nämnda ersättningar som staten betalar till kommunerna.

Inrikesministeriet har beräknat att om lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ändras på det sätt som föreslås i propositionen, kommer utgifterna under inrikesministeriets huvudtitel (kommunersättningar) att öka med cirka 8,5 miljoner euro/år. Dessutom har inrikesministeriet beräknat att de utgifter för utkomststöd som kommunersättning inte betalas för kommer att öka när det gäller flyktingar som omfattas av integrationslagen och återflyttare (från forna Sovjetunionens territorium) med cirka 10,5 miljoner euro/år. I dessa kalkyler har inte beaktats de invandrare som inte ingår i kommunersättningssystemet enligt den nuvarande integrationslagen (andra återflyttare, de som fått uppehållstillstånd för arbetstagare). I fråga om dessa grupper av invandrare syns de ekonomiska konsekvenserna i utkomststödsutgifterna under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel.

4 Beredningen av propositionen

Denna regeringsproposition har beretts vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med inrikesministeriet och social- och hälsovårdsministeriet.

Det har inte begärts några skriftliga utlåtanden om lagförslaget, eftersom propositionen beretts som brådskande och den inte har några faktiska konsekvenser för kommunernas eller Folkpensionsanstaltens verksamhet. Propositionen har dock skickats för kännedom till närings-, trafik- och miljöcentralerna, Kommunförbundet och Folkpensionsanstalten. Dessa har understött att propositionen lämnas.

5 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Det föreslås dock att lagen om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska tillämpas redan från och med den 1 september 2010.

Under 2009 fanns det enligt uppgift som fåtts genom arbetsförmedlingsstatistiken 19 945 utländska arbets sökande som hade ett kontinuerligt uppehållstillstånd. I datasystemet URA för arbetsförvaltningens kundbetjäning antecknas inte någon separat uppgift om grunden för beviljandet av A-uppehållstillstånd. Därför kan det inte presenteras någon exakt information om för hur många av dem som fått ett A-uppehållstillstånd det felaktigt getts ett utlåntande om att hinder inte föreligger för utbetalning av arbetsmarknadsstöd. Enligt beräkningar har det sammanlagt getts tusentals felaktiga utlåntanden om arbetsmarknadsstöd.

I 11 kap. 10 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs att om en arbetslöshetsförmån har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, ska den överbetalda förmånen återkrävas. Återkrav av arbetsmarknadsstöd som betalats felaktigt av alla som fått ett A-uppehållstillstånd på andra grunder än familjeband skulle innebära ett

avsevärt administrativt arbete som i betydande mån skulle binda arbets- och näringsbyråernas och Folkpensionsanstaltens resurser. Med tanke på dem som fått arbetsmarknadsstöd kan återkrav anses vara oskäligt med beaktande av att den felaktiga utbetalningen av förmånen har baserat sig på en enhetlig myndighetspraxis på det riksomfattande planet. Det är också möjligt att det inte längre går att reda ut alla de fall där stöd har betalats på felaktiga grunder, vilket skulle medföra att de som fått stödet hamnar i ojämlig ställning när det gäller återkrav.

På ovan nämnda grunder föreslås att bestämmelsen om återkrav inte ska tillämpas på sådana personer som fått ett A-uppehållstillstånd och till vilka det före lagens ikraftträdande betalats arbetsmarknadsstöd, fast de inte skulle ha haft rätt till stödet annat än på basis av ett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på grund av familjeband.

Det föreslås att lagen om ändring av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice ska tillämpas från och med den 10 maj 2010, då 1 mom. upphävdes.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 2 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 313/2010, som följer:

2 kap

**Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner**

1 a §

Rätt till arbetslöshetsförmåner för utlänningar

En person som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag, om han eller hon har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse.

Andra än i 1 mom. avsedda personer som inte är finska medborgare har rätt till arbetslöshetsförmån enligt denna lag, om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd som inte är tillfälligt.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas dock redan från och med den 1 september 2010.

Om det före lagens ikraftträdande, på basis av något annat än ett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på grund av familjeband, har betalats arbetsmarknadsstöd till personer med rätt till arbetslöshetsförmån enligt 2 kap. 1 a § 2 mom., återkrävs inte detta arbetsmarknadsstöd som betalats utan grund.

2.

Lag**om ändring av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) ett nytt 1 mom., i
 stället för det 1 mom. som upphävts genom lag 312/2010, som följer:

<p>7 kap</p> <p>Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag</p> <p>7 §</p> <p><i>Ordnande av möjlighet till rehabilitering, ut- bildning eller arbete</i></p> <p>För en arbetslös arbetssökande som är född 1950 eller därefter tryggas möjlighet till sys-</p>	<p>sättningsfrämjande rehabilitering eller ut- bildning, om hans eller hennes rätt till arbets- löshetsdagpenning upphör till följd av maxi- mitidens utgång när han eller hon har fyllt 57 år men innan han eller hon fyller 60 år.</p> <p>-----</p> <p>Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 7 kap. 7 § 1 mom. till- lämpas dock redan från och med den 10 maj 2010.</p>
--	--

Helsingfors den 29 oktober 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Bilaga
Parallelltext

1.

Lag

om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 2 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 313/2010, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap

2 kap

**Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner**

**Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner**

1 a §

1 a §

*Rätt till arbetslöshetsförmåner för utlänning-
ar*

*Rätt till arbetslöshetsförmåner för utlänning-
ar*

En person som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag, om han eller hon har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse.

En person som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag, om han eller hon har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse.

Andra än de som avses i 1 mom. och som inte är finska medborgare har rätt till arbetsmarknadsstöd enligt denna lag endast om de har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett permanent uppehållstillstånd, ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare eller uppehållstillstånd av kontinuerlig karaktär som beviljats på grund av familjeband.

Andra än i 1 mom. avsedda personer som inte är finska medborgare har rätt till arbetslöshetsförmån enligt denna lag, om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd som inte är tillfälligt.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas dock redan från och med den 1 september 2010.

Andra än de som avses i 1 mom. och som inte är finska medborgare har rätt till arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag endast om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd som inte är tillfälligt.

Om det före lagens ikraftträdande, på basis av något annat än ett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på grund av familjeband, har betalats arbetsmarknadsstöd till personer med rätt till arbetslöshetsförmån enligt 2 kap. 1 a § 2 mom., återkrävs inte detta arbetsmarknadsstöd som betalats utan grund.

2.

Lag**om ändring av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) ett nytt 1 mom., i
 stället för det 1 mom. som upphävts genom lag 312/2010, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap

7 kap

**Främjande av sysselsättning med hjälp av
 sysselsättningsanslag**

**Främjande av sysselsättning med hjälp av
 sysselsättningsanslag**

7 §

7 §

*Ordnande av möjlighet till rehabilitering, ut-
 bildning eller arbete*

*Ordnande av möjlighet till rehabilitering, ut-
 bildning eller arbete*

*För en arbetslös arbetssökande som är
 född 1950 eller därefter tryggas möjlighet till
 sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller
 utbildning, om hans eller hennes rätt till ar-
 betslöshetsdagpenning upphör till följd av
 maximitidens utgång när han eller hon har
 fyllt 57 år men innan han eller hon fyller 60
 år.*

 Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagens 7 kap. 7 § 1 mom. tillämpas dock
 redan från och med den 10 maj 2010.
